

Predslov

Táto v poradí už štvrtá kniha o rozsudkoch Súdneho dvora EÚ v oblasti DPH, tentoraz vydaných Súdny dvorom v roku 2015 (32 rozsudkov), má rovnaký koncept a štruktúru ako predošlé tri knihy (za roky 2011 – 2012 spolu 68 rozsudkov, za 2013 spolu 43 rozsudkov a za rok 2014 spolu 26 rozsudkov).

Hoci sa publikácia venuje rozsudkom vydaným v roku 2015, nájdete v nej aj jeden rozsudok vydaný koncom decembra 2014, ktorý bol však zverejnený neskôr, a preto sa už nedostal do knihy rozsudkov za rok 2014. Tento rozsudok pojednáva o troch spojených prípadoch týkajúcich sa „kolotočového podvodu“.

Nad rámec nášho konceptu uvádzať v knihe len rozsudky Súdneho dvora (a nie uznesenia, ktoré vydá Súdny dvor vtedy, ak už o rovnakej otázke rozhodol v minulosti, alebo ak odpoveď na položenú otázku nenecháva priestor žiadnym rozumným pochybnostiam, alebo ak odpoveď môže byť jasne odvodená z existujúcej judikatúry) sme tentokrát zaradili aj uznesenie v slovenskom prípade Kovozber, ktorý môže byť pre čitateľa zaujímavý domácim charakterom riešených otázok a konštatovaním Súdneho dvora, že súčasná slovenská úprava úrokov z omeškania, ktoré by mal platiť správca dane daňovému subjektu pri vrátení nadmerného odpočtu DPH po daňovej kontrole, nie je v súlade s DPH smernicou.

Hlavný text publikácie obsahuje jednotlivé rozsudky zoradené chronologicky podľa dátumu ich vydania.

Ak však hľadáte rozsudok ku konkrétnej čiastkovej DPH téme, odporúčame začať od konca publikácie v **Registri rozsudkov**. Ten slúži na rýchle vyhľadávanie rozsudkov podľa kľúčových pojmov, podľa referencie na články DPH smernice EÚ a na ustanovenia slovenského zákona o DPH.

Ak vás zaujíma len výrok (záver) Súdneho dvora v konkrétnom prípade, siahnite po **Zozname výrokov rozsudkov** na konci knihy pred Registrom rozsudkov, kde sú výroky zoradené chronologicky rovnako ako hlavný text.

Hlavný text vás bude zaujímať vtedy, ak sa chcete oboznámiť s:

- argumentami, ktoré Súdny dvor použil na zdôvodnenie svojho rozhodnutia (pre rýchlejšiu orientáciu sú kľúčové slová v časti argumentov zvýraznené),
- referenciou, ako aj citáciou pre daný prípad relevantných ustanovení DPH legislatívy EÚ – ak sa prípad týkal ustanovení šiestej smernice (účinné do 31. 12. 2006), v zátvorke uvádzame aj referenciu na korešpondujúce ustanovenia DPH smernice (účinné od 1. 1. 2007),
- referenciou na súvisiace ustanovenia slovenskej legislatívy (zákona o DPH, Daňového poriadku a pod.),

- odkazmi na iné súvisiace rozsudky Súdneho dvora EÚ, alebo
- krátkym komentárom vrátane zhodnotenia významu rozsudku pre uplatňovanie slovenského zákona o DPH.

Želáme vám príjemné čítanie a veríme, že vám táto publikácia bude nápomocná vo vašej DPH praxi.

Autorky

Uznesenie C-120/15 Kovožber s. r. o. proti Daňovému úradu Košice z 21. 10. 2015

Nadmerný odpočet DPH – úrok pri jeho vrátení po daňovej kontrole

- **Ide o spor medzi spoločnosťou Kovožber s. r. o. (ďalej len „Kovožber“) a Daňovým úradom Košice vo veci zamietnutia žiadosti tejto spoločnosti o zaplatenie úrokov z omeškania z vráteného nadmerného odpočtu DPH.**

- *Článok 183 prvý pododsek DPH smernice.*

Článok 185

Ak za dané zdaňovacie obdobie výška odpočítanej dane prevyšuje výšku splatnej DPH, členské štáty môžu rozdiel buď preniesť do nasledujúceho obdobia, alebo ho vrátiť v súlade s podmienkami, ktoré určia.

- Uvedenou problematikou sa v slovenskej legislatíve zaoberá zákon o DPH v znení účinnom do 31. decembra 2008 v § 79 ods. 1 a 2 a zákon o správe daní v znení účinnom do 31. decembra 2008 v § 15 ods. 13 a 17.

Predmet sporu

Spoločnosť Kovožber vykázala vo svojom DPH priznaní za mesiac júl 2007 podanom 25. augusta 2007 nadmerný odpočet. 14. októbra 2007 začal daňový úrad daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku tejto spoločnosti na vrátenie tohto nadmerného odpočtu. Daňová kontrola bola ukončená 7. marca 2008 prijatím rozhodnutia o priznaní tohto nároku a nadmerný odpočet bol spoločnosti Kovožber vrátený 13. marca 2008.

Spoločnosť Kovožber sa domnievala, že daňový úrad mal vrátiť nadmerný odpočet už 25. septembra 2007 a nie až v lehote 10 dní od skončenia daňovej kontroly, a preto podala žiadosť o zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie začínajúce 31. dňom po uplynutí lehoty na podanie predmetného DPH priznania a končiace dňom vrátenia nadmerného odpočtu. Daňový úrad túto žiadosť zamietol, preto spoločnosť Kovožber podala žalobu na súd.

Podľa vnútroštátneho súdu vnútroštátna právna úprava neupravuje priznanie úrokov z omeškania za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH a chýba aj právna úprava definujúca okolnosti, za akých sa vrátenie nadmerného odpočtu považuje za oneskorené.

Predmetom sporu boli teda otázky,

- **či je taká vnútroštátna úprava, ktorá stanovuje výpočet úrokov z omeškania z vráteného nadmerného odpočtu DPH až po uplynutí lehoty 10 dní od skončenia daňovej kontroly, v rozpore s DPH smernicou,**

- **ak áno, či je úlohou vnútroštátneho súdu v prípade absencie vnútroštátnej právnej úpravy stanoviť primeraný právny režim úrokov z omeškania.**

Argumenty uvedené v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ

- Súdny dvor EÚ v tomto prípade **rozhodol formou odôvodneného uznesenia**, keďže mal za to, že odpoveď na položené otázky možno jednoznačne vyvodiť z existujúcej judikatúry.
- Na úvod Súdny dvor EÚ pripomenul, že:
 - hoci článok 183 DPH smernice nestanovuje povinnosť zaplatiť úroky z nadmerného odpočtu, ktorý sa má vrátiť, ani deň, od ktorého vzniká nárok na tieto úroky, neznamená to, že podmienky stanovené členskými štátmi na vrátenie nadmerného odpočtu nepodliehajú žiadnej kontrole podľa práva EÚ,
 - pri vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa uplatnenia nároku na vrátenie nadmerného odpočtu musia členské štáty dodržať špecifické pravidlá vyplývajúce z článku 183 DPH smernice vykladaného vzhľadom na kontext a všeobecné zásady upravujúce oblasť DPH.
- Súdny dvor EÚ uviedol, že **podmienky, ktoré členské štáty stanovia v súvislosti s vrátením nadmerného odpočtu,**
 - **nesmú spochybňovať zásadu neutrality** tým, že kvôli nim bude zdaniteľná osoba v celom rozsahu alebo sčasti znášať DPH,
 - **musia umožniť, aby zdaniteľná osoba za primeraných podmienok získala späť celú sumu vyplývajúcu z nadmerného odpočtu**, t. j. vrátenie sa musí uskutočniť v primeranej lehote vyplatením peňažnej hotovosti alebo porovnateľným spôsobom, pričom spôsob vrátenia nesmie v nijakom prípade predstavovať pre zdaniteľnú osobu finančné riziko,
 - z toho vyplýva, že **vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje zaplatenie úrokov daňovou správou ukončením daňovej kontroly a ktorá pri výpočte úrokov dlžných zo strany daňovej správy nezohľadnila ako začiatok lehoty deň, keď by mal byť nadmerný odpočet obvykle vrátený, nie je v súlade s DPH smernicou.**
- V súvislosti s **daňovou kontrolou** Súdny dvor EÚ konštatoval, že:
 - s cieľom zabezpečiť na svojom území správne vyberanie splatnej DPH v plnej výške sú členské štáty povinné overovať DPH priznania zdaniteľných osôb, ich účtovné závierky a ostatné relevantné dokumenty, ako aj vypočítať a vbrať dlžnú daň,
 - lehota na vrátenie nadmerného odpočtu môže byť v zásade predĺžená za účelom vykonania daňovej kontroly, avšak nesmie byť neprimeraná, tzn. časovo nesmie presiahnuť to, čo je nevyhnutné na jej riadne vykonanie,
 - **keďže však zdaniteľná osoba počas daňovej kontroly dočasne nemôže disponovať finančnými prostriedkami vo výške nadmerného odpočtu, je tým ekono-**